

The Redemptive Promise of Diversity in Unity

1) Genesis - Chapter 37, verses 31-35

(לא) וַיִּקְחוּ אֶת כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת הַכְּתֹנֶת בַּדָּם: (לב) וַיִּשְׁלְחוּ אֶת כְּתֹנֶת הַפָּסִים וַיְבִיאוּ אֶל אָבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מָצְאָנוּ הַכֹּהֵן נָא הַכְּתֹנֶת בְּנֵךְ הוּא אִם לֹא: (לג) וַיִּכְיֶרֶה וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנֵי חַיָּה רָעָה אֲכָלְתָּהּוּ טָרֵף טָרֵף יוֹסֵף: (לד) וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שְׂמֹלְתָיו וַיִּשָּׂם שָׁק בְּמַתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל בָּנָיו יָמִים רַבִּים: (לה) וַיִּקְמוּ כָּל בָּנָיו וְכָל בָּנֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיִּמָּאן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי אֶרֶד אֶל בְּנֵי אָבִי שְׂאֵלָה וַיִּבְדַּךְ אֹתוֹ אָבִיו:

Then they took Joseph's tunic, slaughtered a kid, and dipped the tunic in the blood. They had the ornamented tunic taken to their father, and they said, "We found this. Please examine it; is it your son's tunic or not?" He recognized it, and said, "My son's tunic! A savage beast devoured him! Joseph was torn by a beast!" Jacob rent his clothes, put sackcloth on his loins, and observed mourning for his son many days. All his sons and daughters sought to comfort him; but he refused to be comforted, saying, "No, I will go down mourning to my son in Sheol." Thus his father bewailed him.

2) Yalkut Shimoni 143:2

דבר אחר אמר יעקב הרי נפרצה ברית השבטים כמה יגעתי להעמיד י"ב כל מעשיו של הקב"ה כנגד י"ב שבטים י"ב מזלות י"ב שעות ביום י"ב שעות בלילה י"ב חודשים י"ב אבנים באפוד הרי נפרצה ברית השבטים ולא רצה יעקב לישא אשה ולהוליד בן מפני שבועתו של לבן ואם תקח נשים על בנותי וגו':

Another explanation. "...but he refused to be comforted..." (Bereshit 37:35) Yaakov said: behold, the covenant of the tribes is broken ah, how hard I labored to establish twelve tribes! All of Gds works parallel the twelve tribes – twelve constellations, twelve hours in the day, twelve hours in the night, twelve months, twelve stones in the breast plate of the (High Priest). The covenant of the tribes was broken and Yaakov did not want to marry another woman and have another son because of the oath he swore to Lavan, "...if you take other wives besides my daughters..." (Bereshit 31:50)

3) Shemot Rabbah 44:9

כִּד אָמַר מֹשֶׁה רַבּוֹן הָעוֹלָם הִדְבָּר שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְשַׁלְּשָׁה אֵין אִתָּה מְקוֹיִם, אֲלֵא אִתָּה מִבְּקֵשׁ לְבַטְלוֹ, שֶׁ אֶחָד הֵיָאָד אִתָּה מְקוֹיִם, כְּשֶׁם שֶׁכְּפַעְסִיתָ עַל בְּנֵיהֶן וְאִתָּה מִבְּקֵשׁ לְהַרְגֵם, כִּד עַל בְּנֵי, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא כְּשֶׁם שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבּוֹת וְקִיַּמְתָּ עִמָּהֶן בְּרִית, שֶׁנִּיאָמַר (ויקרא כו, מב): וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב, כִּד אֶף לְשִׁבְטִים נִשְׁבַּעְתָּ וְקִיַּמְתָּ עִמָּהֶם בְּרִית. וּמִנֵּין שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִשְׁבַּע לְשִׁבְטִים, שֶׁנִּיאָמַר (חבקוק ג, ט): שְׁבַעוֹת מִטּוֹת אָמַר סֵלָה. וּמִנֵּין שֶׁקִּיַּם הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִמָּהֶן בְּרִית, שֶׁנִּיאָמַר (ויקרא כו, מה): וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רְאשֵׁינִים, זוֹ בְּרִית הַשִּׁבְטִים. וְלִדְבָרֶיךָ הָרִי אִתָּה מִעֲמִיד מִשְׁבֵּט לִי שֶׁאֲנִי מִשְׁבֵּט, מֵה יֵשׁ לָךְ לֹמַר לְשִׁבְט רְאוּבֵן וְלְשִׁבְטִים אַחֲרִים, אָמַר רַבִּי יִצְחָק אֹתָהּ שְׁעָה לֹא הִיָּה יָכוֹל לְהַשִּׁיבוֹ, אָמַר הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יָפָה אֲמַרְתָּ, מִיָּד וַיִּנָּחֵם ה', אָמַר לוֹ הֵאֱלֵהִים אֶף הָרְאשׁוֹנוֹת תְּהִיתִי עֲלֵיהֶן.

This is what Moshe said 'Master of the World! You are not upholding that which you swore to the three people, rather you want to nullify your promise – how will you uphold your word to one?! Just as their children angered you and you want to kill them, so will it be with my descendants. Not only this, but just as you swore to the forefathers and established a covenant with them, as it says "I will remember my covenant with Yaakov..." (Vayikra 26:42) so too you swore to the tribes and established a covenant with them.' From where do we

learn that the Holy One swore to the tribes? As it says “Sworn are the rods (*matot* which can also mean tribes) of the word. Selah.” (Habakuk 3:9) And from where do we learn that the Holy One established a covenant with them? As it says “I will remember in their favor the covenant with the ancients...” (Vayikra 26:45) This is the covenant of the tribes. ‘According to your words you will establish a new people from the tribe of Levi, my tribe, and what will you say to the tribe of Reuven and all the others? R’ Yitzchak said: in that moment the Holy One was unable to answer him, he simply said ‘Moshe you have spoken well.’ Immediately, “And the LORD renounced...” (Shemot 32:14) God said to him, I have reconsidered the earlier ones (i.e. the tribes).

4) Maharal Gevurot HaShem - Chapter 13

וכל תולדות יעקב בא בענין נפלא מאוד, כי כאשר היה ראוי לשורש האמת שיהיה אחד, וזה כי השורש אחד ומן האחד שהוא יעקב יצאו י"ב שבטים, ונקראו שבטים כי השבט הוא ענף וחלק האילן, כן אלו י"ב כל אחד חלק הכלל. והיה מספר שלהם י"ב, מפני שכל דבר אחד נעשים ממנו י"ב גבולים מחולקים כל אחד בפני עצמו...

All the generations of Yaakov emerge through a wonderful principle. Just as it is fit that the root of truth be one because the root is one and from the one who is Yaakov came twelve tribes, they are called tribes (*shevet*) because a *shevet* is a branch, a portion of the tree as these twelve are each one a portion of the whole. Their number is twelve because every singular thing has twelve separate boundaries...

5) Babylonian Talmud – Tractate Sanhedrin 110b

מתני' עשרת השבטים אינן עתידין לחזור שנא' (דברים כט, כז) וישליכם אל ארץ אחרת כיום הזה מה היום הולך ואינו חוזר אף הם הולכים ואינן חוזרים דברי ר"ע ר"א אומר כיום הזה מה יום מאפיל ומאיר אף עשרת השבטים שאפילה להן כך עתידה להאיר להם: **גמ'** ת"ר עשרת השבטים אין להם חלק לעוה"ב שנאמר (דברים כט, כז) ויתשם ה' מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול ויתשם ה' מעל אדמתם בעוה"ב וישליכם אל ארץ אחרת לעוה"ב דברי ר"ע ר"ש בן יהודה איש כפר עכו אומר משום ר"ש אם מעשיהם כיום הזה אינן חוזרין ואם לאו חוזרין רבי אומר באים הם לעוה"ב שנאמר (ישעיהו כז, יג) ביום ההוא יתקע בשופר גדול וגו'

MISHNA: The ten tribes are not destined to return to Eretz Yisrael, even during the messianic era, as it is stated: “And He cast them into another land, as it is this day” (Deuteronomy 29:27). Just as the day passes never to return, so too, the ten tribes go into exile and do not return; this is the statement of Rabbi Akiva. Rabbi Eliezer says: “As it is this day,” meaning just as the day darkens and then the sky brightens the next day, with regard to the ten tribes as well, although it is dark for them now, so it is destined to brighten for them.

GEMARA: The Sages taught: The ten tribes have no share in the World-to-Come, as it is stated: “And the Lord rooted them out of their land in anger, and in wrath, and in great indignation; and He cast them into another land, as it is this day” (Deuteronomy 29:27). “And the Lord rooted them out of their land” in this world; “and cast them into another land” for the World-to-Come; this is the statement of Rabbi Akiva. Rabbi Shimon ben Yehuda of the village of Akko says in the name of Rabbi Shimon: If their actions continue to be “as it is this day” they do not return. And if not, they return. Rabbi Yehuda HaNasi says: The members of the ten tribes come to the World-to-Come, as it is stated: “And it shall come to pass on that day, that a great shofar will be sounded, and they shall come who were lost in the land of Assyria and who were dispersed in the land of Egypt, and they shall worship the Lord at the holy mountain in Jerusalem” (Isaiah 27:13).

According to R' Akiva it seems that the division of the tribes a passing phase or even a negative phase. Either way, why did it exist at all?

According to R' Eliezer it seems that their division is essential in the long run. If so, why did the tribes go into exile?

R' Shimon ben Yehudah seems to make the return of the tribes contingent on changing their behavior. Which behavior? What positive behavior might they offer to national existence?

According to Rebbe they tribes have a portion in the world to come, seemingly no matter what. What does this say about the division of the tribes? What absolute positive might it represent?

6) Rabbi Abraham Isaac HaCohen Kook - The Lights of Israel and its Resurrection, 27

כז. ישראל ותחייתו
שכחת השבטים ליחוסם היא הכנה לאחדות האומה. על ידי הזכרון של חלוק השבטים היתה הגלות גורמת, שכל שבט יחולק ויפרד לגמרי מכללות האומה, וארס הנכריות היה חודר בחלקים המיוחדים והבדודים. אמנם ע"י השכחה הזאת של ההתפרטות נתרבה הבלבול והערבוב, לא רק התפלות המיוחדות וראויות לכל שבט שבט בפני עצמו בתקון העולם נתבלבלו, כי אם כל ערכי החיים, הפנימיים והחיצוניים, כל צביוניהם של ההרגשות, הלמודים, המנהגים וההדרכות, שכל אחד מהם במקומו הוא מוסיף תקון אור וחיים מתאים עם הלך הנפש השבטית ובונה את עולמו, והוא לפעמים מעכר וסותר בנין בהיותו מלופף בסדרים שאינם מענינו. אמנם כל זה מסבב רק צרה ויגון ארעי, אבל בפנימיות החיים חיה היא הנשמה הכללית שנתעוררה הרבה ע"י מחית הקיום הפרטיים, ואם הנעם והסודר נתמעט ומרירות ויסורין רוחניים וגשמיים מתחברים עם כל מעשינו, בכל זה "אע"פ שמיצר ומימר לי דודי לי ובין שדי ילין". ומתוך האחדות הבלולה, המלאה ערבוב וחסרון סדור, יצא לאור תכן חיים מתוקן ומסודר, שיגלה ויראה בהופעת אור חיים של גאולה וישועה, וישראל ישוב על מכוננו וכח שבטיו ישוב אליו באחדות הרמונית, ועוד תעבורנה הצאן על ידי מונה, ומזבח ד' ההרוס יבנה עוד הפעם על ידי שנים עשר אבנים, "כשנים עשר שבטי בני יעקב אשר היה דבר ד' אליו לאמר ישראל יהיה שמך", על ידי אליהו מלאך הברית, אשר מאז נקרא על ידי קנאתו "ד' הוא האלהים" הולך הוא ועובד עבודת השלום להשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם, על ידי אור רזי תורה העליונים והולך ושוטף בכנסת ישראל ומתפלש בכל מעבדיה, עסקנותה, ספריותה, תקוותיה ועבודותיה, המתראים בצורות שונות, מקדש ומחול, מבנין וגם מהירוס, אמנש כולם כאחד עסוקים בבנין הפנימי והחיצוני, הפרטי והכללי, למעלה למעלה מחוג הכרתם של כל הפועלים והעובדים עצמם וגבוה הרבה יותר מכל מטרותיהם המצומצמות, רק בעצת ד' אשר יעץ לתת לעמו אחרית ותקוה. "באחרית הימים תתבוננו בה בינה".

The forgetting of tribal identity was a preparation for the unity of the nation. If we had held on to the memory of our tribal division then exile would have caused each one to separate and become completely detached from the nation; the poison of alienation would have penetrated each of the special pieces which now stood alone. In truth, forgetting this aspect of particularity also increased mingling and confusion. Not only were the paths of prayer particular to each tribe, each of which in its own way is essential to the repair of the world, confused. So too all the varied values of life, internal and external, all the many shades of feeling, learning, custom and instruction which aid the restoration of light and life, each constructing a world in a fashion fit to its particular tribal life path – and sometimes clouding and destroying the building when they are wrapped up in orders to which they do not belong - were mixed up. But in truth, this confusion only brings about circumstantial pain and sorrow, because in the innermost reaches of life lives the all-encompassing soul which is greatly aroused by the erasure of particular boundaries. If pleasantness and order are diminished, while physical and spiritual bitterness and suffering attach themselves to our every act, nevertheless "even though you cause me grief and bitterness, you are my beloved lodged between my breasts" (Shir HaShirim Rabbah 1:61 on Shir HaShirim 1:13) From within this blended unity, mixed and lacking order, there comes to light a substance of life which is fixed and well-ordered, one which will be revealed and seen when the light of redemption and salvation appears, when Israel returns to its foundation and the power of its tribes rests upon it in harmonious unity. "The sheep shall pass again under the hands of one who counts them..." (Jer. 33:13) and the ruined altar of God will once again be built with twelve stones

“...corresponding to the number of the tribes of the sons of Jacob—to whom the word of the LORD had come: “Israel shall be your name” (Kings I 18:31) at the hands of Elijah the angel of the covenant. Since that time when his zealotry caused the people to declare ‘the Lord is God!’ (ibid. 18:39) he has gone about the business of making peace, turning the hearts of the parents to the children and the children to their parents. This is done through the light of the supernal secrets of Torah which flood through *Knesset Yisrael*, spreading out to all its works, occupations, writings, hopes and acts of service in their various forms – sacred and mundane, constructive and destructive. In truth all of them as one are involved in building the inner and the outer, the particular and the universal, far above the horizon of awareness held by any of the particular actors or servants themselves and certainly well beyond any of their narrow purposes, driven by God’s plan to bring to his people a hopeful future. (comp. Jer. 29:11) “In the days to come You shall clearly perceive it.” (Jer. 23:20)

7) Ibid - The Lights of Israel 5:11

ראויה היא האנושיות שתתאחד כולה למשפחה אחת, וחדלו אז כל התגרות וכל המדות הרעות היוצאות מחילוקי עמים וגבולותיהם. אבל העולם צריך להעידון התמציתי, שהאנושיות משתכללת על ידו בעושר הצביונים המיוחדים של כל אומה. וזה החסרון תשלים כנסת ישראל, שתכונתה היא כמין אוצר רוחות גדול הכולל בקרבו כל כשרון וכל נטית רוח עליונה. ובמילואה הגמור של כנסת ישראל יהיה שמור בעולם, ביחוד ע"י קישורה עם כל העולם כולו, כל הטוב שיוצא מפלוגת עממים, ושוב לא ימצא כל צורך בהתפלגות הממשית, והיו כל העמים הכלליים חטיבה אחת, ועל גביהם בתור אוצר קדוש, ממלכת כהנים וגוי קדוש, סגולה מכל העמים, כאשר דבר ד'.

It is fitting that humanity be united into one family, and then all conflicts and bad traits which arise from the divisions of people and their borders will cease. But the world requires an essential refinement, an advance through which humanity integrate all the richness of the colors particular to each nation. This lack will be filled by *Knesset Yisrael*, whose particular quality is as a great storehouse of spirits that contains within it every ability and every lofty spiritual inclination. Through the complete fullness of *Knesset Yisrael*, and particularly through its connection with the whole world, all the good which comes from the divisions of peoples will be maintained in the world and there will no longer be any need for actual division. All the peoples will be one unit and above, in the role of a holy storehouse, the kingdom of priests and holy nation (Exodus 19:6), the treasured portion of all the peoples, as Gd has spoken.